

ಸುಲಲ 7350.

ಎಲ್ ಸ್ವಾಮಿರಾವ್

O,
33,3 SWA S
N19
7350

ಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ 578
ಕಾರ್ಯದಿವಸ

ಸುಶೀಲಾ

7350

ಎಲ್. ಸ್ವಾಮಿರಾವ್, ಬಿ. ಎ.

ಮೈಸೂರು ಎಕನಾಮಿಕ್ ಜರ್ನಲಿನ ಉಪಸಂಪಾದಕರು ಮತ್ತು
ಶಾರೀರಶಾಸ್ತ್ರ ಸಾರ, ಸುವರ್ಣಸುಂದರಿ-ಇತ್ಯಾದಿ
ಗ್ರಂಥಪ್ರಚೀತರು

ದ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣ—೧,೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು

ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ
ಐರಿಷ್ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು

೧೯೧೯

A 7350

ವಿಜ್ಞಾಪನೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಶ್ರೇಯೋಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಪಂಡಿತರಿಂದ ಪರಿಶೋಧಿತವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಓದುವುದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸಾದರೂ ಸುಶೀಲೆಯಂತೆ ಗುಣವತಿಯಾಗಿ ಮೇಲ್ಮೆ ಹೊಂದಿ ದರೆ ಅದನ್ನೇ ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣಫಲವೆಂದು ಭಾವಿಸುವೆನು. ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮ|| ರಾ|| ಎಸ್. ಎಂ. ಇನಾಂ ದಾರ್‌ರವರು ನನಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಪಡಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

30-4-1906

ಸಜ್ಜನ ವಿಧೇಯ,
ಗ್ರಂಥಕರ್ತ.

ದ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣ.

ನನ್ನ ಇತರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಆದರಿಸಿದ ವಾಚಕಮಹಾಶಯರು ಇತರ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನೂ ದೊರಕಿಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗಿ ಇದನ್ನು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ಪುನಃ ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇನೆ.

19-4-1919.

ಸಜ್ಜನ ವಿಧೇಯ,
ಗ್ರಂಥಕರ್ತ.

3333
SUN S
N 19

ಸುಶೀಲಾ

ಕಂ|| ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕು | ಮಾರಂ ಶ್ರೀಸ್ವಾಮಿರಾಯನೆಂಪಸ್ವಾತ್ಮ ||
ಪ್ರೇರಣದಿಂದ ಬರೆದಿದರೊಳ್ | ಸಾರಂಸಂಗ್ರಹ್ಯಮಲ್ಲೆ ಸರಸಹೃದಯರಿಂ ||೦||
ಜಾತಿಕುಲಗೋತ್ರ ಧರ್ಮದ | ರೀತಿಯನನುಸರಿಸಿ ನೈಜರೊಳ್ಳುಣವಿದ್ಯಾ ||
ನೀತಿವಯೋವಿಲಸಿತನಾ | ದಾತನಕೈವಿಡಿವುದಾರ್ಯಕನ್ಯಾಧರ್ಮಂ || ೧ ||
ಗುಣವಿದ್ಯಾದಿಗಳಿಂದನು | ಗುಣವರನಂತಾನೆಕನ್ನೆ ಕೈವಿಡಿದೆಸೆವಂ ||
ತಣಿಯರಮಾಗುವುದತ್ತಮ | ಗುಣರೆ ಜನಕರೆ ವಿಪ್ರಕುಲಜರು ಚಿಕಂ || ೨ ||

ಆರ್ಯಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಸುಶೀಲೆಯು ಕೇವಲ ಶಾಸ್ತ್ರಾನೀಯಳು. ಇವಳಿಗೆ ಈಗ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷ ವಯಸ್ಸು. ಇವಳ ತಂದೆಯ ಹೆಸರು ವಸಂತಸೇನ. ಈ ವಸಂತಸೇನನು ಅನೇಕ ರಾಜಾಧಿರಾಜರನ್ನು ಕೈಕೆಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಪದವಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವನು. ಈ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ—ಇಂತಹ ಸಾರ್ವಭೌಮನಿಗೆ—ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೊರತೆ ಇದ್ದಿತು. ಈತನಿಗೆ ಪುತ್ರರು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಪುತ್ರಿಯರೋ ಇವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೊಬ್ಬಳಿಲ್ಲ.

ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ವಸಂತಸೇನನಿಗೆ ಸುಶೀಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಎಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಇಂತಹ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಬರಹ ಮೂಲಕ ತೋರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ಸೋಲುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಓದತಕ್ಕ ಗುಣಗ್ರಾಹಿಗಳೇ ಇದನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಬರುವುದು ಎಷ್ಟೋ ಉತ್ತಮವೆಂದು ಕಂಡು ಬರುವುದು.

ಸುಶೀಲೆ ರೂಪಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ರತಿಗೆಣೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಇಂತಹ ವಳು ರತ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದಾಗಲಂತೂ ಹೇಳಬೇಕಾದುದೇ ಇಲ್ಲ. ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಕುವರಿಯಾದುದರಿಂದ ಇವಳವೇ ಕ್ಷಿಸಿದ ಯಾವ ಒಡವೆಗಳಿಗೂ ನ್ಯೂನತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಪಜ್ರದೋಲೆ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಬಳೆ, ಕಿರುಬೆರಳಿಗೆ ವಜ್ರದುಂಗುರ, ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ಡಾಬು, ಕೊರಳಲ್ಲಿ ರತ್ನಹಾರ, ಇವಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದಾ ಭರಣವನ್ನು ಆ ಕಮಲಾಕ್ಷಿ ಧರಿಸಲೊಲ್ಲಳು.

ಸಮುದ್ರವು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ರತ್ನಗಳಿದ್ದರೂ ಇತರರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಕೂಗಿ ಹೇಳುವದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಈ ರಮಣಿಯೂ ತನ್ನಲ್ಲಿ ರತ್ನಾಭರಣಗಳಿವೆಯೆಂದು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡಲಿಲ್ಲ. ಇವಳು ಜೆನ್ನಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಬಹಳವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ರತ್ನದ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ತನುವನಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದರ ಕಾಂತಿ ಯಾವನವಿರುವ ಪರ್ಯಂತವೇ ಇರುವುದೆಂದೂ, ಯಾವನವೂ ಒಡವೆಗೆ ಸಾಧಕವಾದ ಧನವೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ತಿಳಿದು ಅಕ್ಷಯವಾದ ವಿದ್ಯಾಧನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಸದ್ಗುಣವೆಂಬ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಸುಶೀಲೆಗೆ ವರನಲ್ಲಿಯೂ ಇನ್ನೂ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ವಸಂತ ಸೇನನೇನೋ ಮುಂದಿನ ಮಾಘಾದಿ ಪಂಚಕದಲ್ಲಾದರೂ ವಿವಾಹವನ್ನು ಬಳೆಯಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದನು. ತಾನು ನೋಡಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವರನಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ಕೊರತೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಸುಶೀಲೆಗೆ ತಕ್ಕ ಪತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಸುಶೀಲೆಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅವಳ ಪ್ರಿಯಸಖಿಯರೊಬ್ಬರಿಗೂ ವಿವಾಹವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಬಗೆಯ ಆಸೆ ಇದ್ದಿತು. ಒಬ್ಬಳಿಗೆ ಧನವಂತನನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ

ಆಸೆ; ಮತ್ತೊಬ್ಬಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾವಂತನನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ; ಇನ್ನೊಬ್ಬಳಿಗೆ ರೂಪವಂತನನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ.

ಸುಶೀಲೆಯಾದರೋ ರೂಪವೇ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸದೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣವಂತನನ್ನು ಪಡೆದರೆ ಸಾಕೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಗಳು ರೂಪವತಿಯಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಸಾಂದರ್ಭವುಳ್ಳ ಪುರುಷನನ್ನೇ ತಂದು ವಿವಾಹ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಸಂತಸೇನನ ಮನೋಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದ್ದಿತೇ ಹೊರತು ಸುಶೀಲೆ ರೂಪದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಆಸೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸುಮಿತ್ರಾ ಸತೀಮಣಿ ಎಂಬೀವರು ಕೆಳದಿಯರಲ್ಲಿ ಸುಶೀಲೆಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರೇಮವಿದ್ದಿತು. ಇವರು ಮೂರುವಂದಿಯೂ ಅಳಗಳಿಗೆ ಯಾದರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಅಗಲಿರರು. ಸುಶೀಲೆ ತಾನು ಓದಿರುವ ಉತ್ತಮ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪತಿವ್ರತಾರ್ಥಮವನ್ನು ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಜತಿಗಾರರಿಗೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಪತಿಯೇ ಪರದೈವವೆಂತಲೂ, ಆತನಿಗೆ ಸಮಾನನಾದ ಸ್ನೇಹಿತನು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂತಲೂ, ಆತನು ಗುರುವಿನಂತೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆಂತಲೂ, ತಂದೆಯಂತೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಹಿತವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವನೆಂತಲೂ, ತಾಯಿಯಂತೆ ಮಮತೆ ತೋರಿಸಿ ಎತ್ಯಾಸಪಾತ್ರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆಂತಲೂ, ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪ್ರಿಯನಾಗಿರುವನೆಂತಲೂ, ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು ಪತಿಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ನಿರತರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದಲೇ ಈ ನಮ್ಮ ಭರತ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಸೀತೆ, ಸಾವಿತ್ರಿ, ಅರುಂಧತಿ, ಲೋಪಾಮುದ್ರೆ, ಚಂದ್ರಮತಿ, ದಮಯಂತಿ ಮುಂತಾದ ಕುಲಸ್ತ್ರೀಯರ ಯಶಸ್ಸು ಇಂದಿನ ವರೆಗೂ ಅವಿಘ್ನವಾದ ಬೆಳದಿಂಗಳಂತೆ ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವುದೆಂದೂ ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಸುಶೀಲೆ ತನ್ನ ಸಖಿಯರಿಗೆ ಪದೇಪದೇ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇರುವಳು.

ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಮಾಘಮಾಸವು ಸಮಾಪಿಸಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಸುಶೀಲೆ ಋತುಮತಿಯಾದಳು. ಕ್ಷತ್ರಿಯರಲ್ಲಿ ಋತುಮತಿಯವಿವಾಹವೂ ವಿಹಿತವೇ ಆಗಿರುವುದು. ವಸಂತಸೇನನು ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಬಿಟ್ಟವರಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಾಹವಾಯಿತು. ವಸಂತಸೇನನ ಮನಸ್ಸೇ ಮುರಿದು ಹೋಯಿತು.

ಕಡೆಗೆ ವಸಂತಸೇನನು ಸುಶೀಲೆಗೆ ತಕ್ಕ ವರನನ್ನು ಹುಡುಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಸುಬುದ್ಧಿಯು ದೇಶದೇಶಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಸರಿಯಾದ ವರನು ಸಿಕ್ಕುವೆ ಬೇಸತ್ತು ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ರಾಜಪುತ್ರರಲ್ಲಿ ವಿವಾಹವಾಗತಕ್ಕವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ, ಸಾಮಂತರಾಜನಾದ ತಾರಾಕಾಂತನ ಮಗನೇ ಇದ್ದುದರಲ್ಲಿ ತಕ್ಕವರನೆಂದೂ, ಒಪ್ಪಿದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವೆಂದೂ ಸುಬುದ್ಧಿ ಅರಿಕೆಮಾಡಿದನು.

ವಸಂತಸೇನನಿಗೆನೋ ಮನಸ್ಸು ಒಡಂಬಡಲಿಲ್ಲ; ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡಿದರೆ ಆದೂ ತಪ್ಪಿಹೋದೀತೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಸುಶೀಲೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ತಾನು ಒಪ್ಪಿರುವೆನೆಂದೂ, ಮುಹೂರ್ತವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಬೇಗ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಕಾಗದವನ್ನು ತಾನೇ ಬರೆದನು.

ಈ ಕಾಗದವನ್ನು ಬರೆದ ಸಂಗತಿ ಸುಶೀಲೆಯ ಕಿವಿಗೂ ಬಿದ್ದಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನ ರೀತಿಯೇ ಬೇರೆಯಾಯಿತು. ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ಹೊಸ ಕಳೆಯುಂಟಾಯಿತು. ತನಗೆ ಪತಿಯಾಗತಕ್ಕವನು ಯಾರೋ, ಆತನ ಗುಣಗಳು ಹೇಗಿರುವವೋ ಎಂದು ಆ ರಮಣ ಸದಾ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಳು.

ಸುಶೀಲೆಯ ಮನೋಭಿಲಾಷೆಯು ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೋಯಿತು. ಒಂದೊಂದು ರಾತ್ರಿ ಕಳೆಯುವುದು ಒಂದೊಂದು ಯುಗವಾಯಿತು. ತಾರಾಕಾಂತನಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಕಾಗದವನ್ನೇ ಇದಿರು ನೋಡುತ್ತ ರಾಜಪುತ್ರನ ಕೈ ಹಿಡಿಯುವ ದಿನವೇ ತನಗೆ

ಸುದಿನವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ವಿವಾಹವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತವಕಪಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅಷ್ಟಿಷ್ಟೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ತಾರಾಕಾಂತನಿಂದ ಕಾಗದವು ಬಂದಿತು. ವಸಂತಸೇನನ ಕಾಗದವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತೆಂದೂ, ಸುಶೀಲೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಪುತ್ರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡುವುದು ತಮ್ಮಂತಹ ಬಡವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸವೆಂದೂ, ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಘಾಲ್ಗುಣ ಶುದ್ಧ ಬಿದಿಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರಶಸ್ತವಾಗಿರುವುದೆಂದೂ, ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ವಸಂತಸೇನನ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವನೆಂದೂ ಬರೆದಿದ್ದನು.

ವಸಂತಸೇನನು ಕಾಗದವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ವಿವಾಹವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸುಶೀಲೆಯ ಮನೋಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ತಂದೆ ಒಪ್ಪಿದುದನ್ನು ತಾನು ಎಂದಿಗೂ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡತಕ್ಕವಳಲ್ಲವೆಂದು ಆಕೆಯು ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ಮೆಲ್ಲಗೆ ನುಡಿದಳು. ಅನಂತರ ವಸಂತಸೇನನು ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ಸಮ್ಮತಿಯುಂ ಪಡೆದು ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ಕಾಗದವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಬರೆದನು. ಲಗ್ನವು ನಿಶ್ಚಯವಾದ ನಾಲ್ಕಾರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ವಸಂತಸೇನನು ವಿವಾಹ ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ರಾಜಮಂಡಲಿಗೆಲ್ಲಾ ಲಗ್ನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಪುರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶೃಂಗಾರಮಾಡಿಸಿದನು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸುಶೀಲೆಯ ಕೆಳದಿಯರಾದ ಸುಮಿತ್ರ, ಸತೀಮಣಿಯರಿಗೂ ವರರು ನಿಶ್ಚಿತರಾದರು ಈ ವರ್ತಮಾನವು ಸುಶೀಲೆಗೆ ತಿಳಿದಂದಿನಿಂದ ಅವಳ ಸಂತೋಷವು ಇಮ್ಮಡಿಯಾಯಿತು. ಆದರೆ ಸುಶೀಲೆಯ ಪರಿಣಯವಾದ ನಂತರ ಇವರ ಲಗ್ನಗಳ ನಡೆಯತಕ್ಕುದಾಗಿದ್ದುವು.

ಇದೆಲ್ಲಾ ಹಾಗಿರಲಿ. ಈ ಮೂವರಿಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಒಂದು ಯೋಚನೆಯಿದ್ದಿತು. ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಪತಿಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸುಶೀಲೆಯೇ ಪುಣ್ಯವತಿ

ಯೆಂದೂ, ಆದುದರಿಂದಲೇ ಆಕೆ ಪತಿಯ ಮುಖವನ್ನು ಮೊದಲು
ನೋಡುವಳೆಂದೂ, ಮುಂದೆ ಪಟ್ಟಮಹಿಷಿಯಾಗುವಳೆಂದೂ,
ಆಗ ತಮ್ಮನ್ನು ಮರತುಬಿಡುವಳೆಂದೂ, ಕೆಳದಿಯರೀವರೂ
ತಾವು ಸೇರಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಸುಶೀಲೆಯನ್ನು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೀಗೆ ಈ ಮೂವರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿ-
ರುವ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಫಾಲ್ಗುಣಮಾಸವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾ-
ಯಿತು. ತಾರಾಕಾಂತನು ಕುಟುಂಬ ಪರಿವಾರ ಸಮೇತನಾಗಿ ವಸಂತ
ಸೇನನ ದೇಶವನ್ನು ಬಂದು ಸೇರಿದನು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿ-
ದರೂ ಸಂಗೀತಗಾರರೂ, ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೂ, ಗಾರುಡಿಗರೂ, ಯಕ್ಷಿಣಿ
ಗಾರರೂ ಬಂದು ಬಂದು ನೆರೆದಿದ್ದರು. ಇಂದ್ರಭವನವು ಭೂಲೋ-
ಕಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಇಳಿದು ಬಂದಿತೋ ಎಂಬಂತೆ ವಸಂತಸೇನನ
ರಾಜಧಾನಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ತಾರಾಕಾಂತನು ಬರುತ್ತಲೇ ವಸಂತಸೇನನು ತನ್ನ ಇಷ್ಟ
ಜನ ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಹೊರಟು ಆತನನ್ನು ಇದಿರುಗೊಂಡು
ವಿಶೇಷ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಗರದೊಳಕ್ಕೆ ಕರತಂದನು. ಪರಸ್ಪರ
ಆಲಿಂಗನಾದಿಗಳು ನಡೆದ ತರುವಾಯ ಕುಶಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಾದುವು.
ವಸಂತಸೇನನು ಅಳಿಯನನ್ನೂ ನೋಡಿದನು.

ತಾರಾಕಾಂತ ಮೊದಲಾದವರು ಬಂದುದೇ ಪಾಡ್ಯದ
ದಿವಸವಾದುದರಿಂದ ಆ ಹೊತ್ತಿನಿಂದಲೇ ವಿವಾಹದ ಕಾರ್ಯಗಳು
ಉಪಕ್ರಮವಾದುವು. ಅಂದಿನ ದಿನ ವರವೂಜೆಯೂ, ಮಾರನೆಯ
ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಂದಿ, ಕಾಶಿಯಾತ್ರೆಯೂ ಸಾಂಗವಾಗಿ ನೆರೆ
ವೇರಿದುವು. ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ವರನನ್ನು ಅನೇಕವಾದ ವಾದ್ಯಘೋಷ
ಗಳೊಡನೆ ವಿಶೇಷ ವೈಭವದಿಂದ ವಿವಾಹಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಕರತಂದರು.

ವಸಂತಸೇನನು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯವುತ್ರಿ ಸುಶೀಲೆಯ ಕಲ್ಯಾ-
ಣೋತ್ಸವವನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಸಿದನೆಂಬುದನ್ನು ವಾಚಕರೇ

ಊಹಿಸಬಲ್ಲರು. ಲಗ್ನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಶೀಲೆಯ ಕೆಳದಿಯರಿಬ್ಬರೂ
ಬಂದಿದ್ದರು. ಇವರು ಸುಶೀಲೆಯ ಪತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಆತನು
ಅತಿಕುರೂಪಿಯೆಂದೂ, ಅವಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ವರನಲ್ಲವೆಂದೂ ಬಹಳವಾಗಿ
ಅಸಮಾಧಾನಪಟ್ಟರು.

ಲಗ್ನದ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮುಗಿದ ತರುವಾಯ ತಾರಾ
ಕಾಂತನು ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ತೆರಳಿದನು.
ಸುಶೀಲೆಗೆಮಾಡಿದ ವಿವಾಹದಿಂದ ವಸಂತಸೇನನಿಗೆ ಹೊಸಮನೋ-
ರೋಗ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಇವನಿಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯಿತು. ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಪುತ್ರಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣ
ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತಿಶಯವಾಗಿದ್ದ ಸುಶೀಲೆಯು ಹತಭಾಗ್ಯನ ಕೈಯ್ಯನ್ನು
ಹಿಡಿಯುವಂತಾಯಿತೆಂದು ಯಾವಾಗಲೂ ಪೇಚಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಈ ವಿವಾಹದಿಂದ ಸುಶೀಲೆಯ ಮನಸ್ಸೇನೋ ಸ್ವಲ್ಪವಾ-
ದರೂ ಕುಂದಲಿಲ್ಲ. ಪತಿಯ ರೂಪಲಾವಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊರತೆಯ
ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆ ಸುಂದರಿ ಅಸಮಾಧಾನಪಡಲಿಲ್ಲ. ಅಪ್ರಯೋಜಕ
ನಾದ ಭರ್ತಾರನು ಎಷ್ಟು ಸುಂದರನಾದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ
ವೆಂತಲೂ, ಮೇಲಣ ಹೊಳಪುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಂಡು ಭ್ರಮಿಸು-
ವುದು ಕೇವಲ ಮೂಢರ ಕೃತ್ಯವೆಂತಲೂ ಆಕೆ ತಿಳಿದಿದ್ದಳು. ಆದುದ-
ರಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಪತಿಯ ರೂಪಹೀನತೆಯನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಅವನಲ್ಲಿರುವ
ಗುಣಗಳನ್ನೂ, ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನೂ ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸ
ಬೇಕೆಂದು ಆಕೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಸುಶೀಲೆಯ ವಿವಾಹವಾದ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಸುಮಿತ್ರಾ
ಸತೀಮಣಿಯರ ವಿವಾಹಗಳು ನಡೆದುವು ಆದರೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿ
ಪುತ್ರಿಯ ವಿವಾಹದಷ್ಟು ವೈಭವದಿಂದ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಮೂರು ವಿವಾಹ
ಗಳು ನಡೆದುದೂ ಒಂದೇ ಸ್ವಕದಲ್ಲಾದರೂ ಅವರವರ ಅತ್ತೆಯಮನೆ
ಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆಊರುಗಳಲ್ಲಿದ್ದುವು. ಇದರಿಂದ ಆರಗಳಿಗೆಯಾದರೂ

ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಬಿಟ್ಟಿರದ ಈ ಮೂರು ಮಂದಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ
ದಲ್ಲಿಯೇ ಅಗಲುವಂತಾಯಿತು.

ಸತೀಮಣಿಯ ಪತಿಯು ಕುರೂಪಿ. ಇವನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲೆಲ್ಲೋ
ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದನು. ವಿಶೇಷ ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ
ಶ್ರೀಮಂತನ ಪುತ್ರನಾದುದರಿಂದ ಇವನಲ್ಲಿದ್ದ ಐಶ್ವರ್ಯವು
ಅಪರಿಮಿತವಾಗಿದ್ದಿತು. ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಧನದಿಂದ ಮದಾಂಧನಾಗಿ
ಮೆೆಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಸುಮಿತ್ರೆಯ ಪತಿಗೆ ಕಾಸೆಂಬುದು ಕೈಲಾಸವಾಗಿದ್ದಿತು.
ವಿದ್ಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡವನಲ್ಲ. ರೂಪವು ಮಾತ್ರ
ನೋಡುವವರ ಮನಸ್ಸನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಸುಶೀಲೆಯ ಪತಿಯು ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಗುಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ
ಶ್ಲಾಘನೀಯನೇನೋ ಅಹುದು; ಆದರೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸುಶೀಲೆಯು
ಎಷ್ಟು ಸೌಂದರ್ಯವತಿಯೋ ಈತನು ಅಷ್ಟು ಕುರೂಪಿ; ಅಲ್ಲದೆ
ಬಡವನು. ಅಹಂಕಾರವೆಂಬುದು ಈತನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ಮೂರು ಮಂದಿ ಮೂರುಬಗೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಸುಶೀಲೆ
ಯಾದರೋ ವಿವಾಹವಾದಂದಿನಿಂದ ಸುಮಿತ್ರಾ ಸತೀಮಣಿಯರಿಗೆ
ಮತ್ತಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಸುಮಿತ್ರೆಗೆ
ಓದುಬರಹವೇನೂ ಬಾರದು. ಅವಳು ಸುಶೀಲೆ ಹೇಳಿದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಜಿನ್ನಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸತೀಮಣಿಗೆ ಓದುವುದಕ್ಕೂ ಬರೆಯು
ವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇವಳು ಸಹಜವಾಗಿ
ಸ್ವಲ್ಪ ಮೂರ್ಖಳು; ಆದರೆ ಸುಶೀಲೆಯ ಮಾತನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾರು
ತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ವಿವಾಹಗಳು ನಡೆದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಸುಶೀಲೆ, ಸು
ಮಿತ್ರೆ, ಸತೀಮಣಿಯರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪತಿಗಳನ್ನು ಸೇರುವರಾದರು.
ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಅಗಲುವ ಕಾಲವು ಈಗ ಬಂದಿತು. ಮನೆ ದೂರ

ವಾದರೂ ಮನಸ್ಸು ದೂರವಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಇವರು ಕಾಗದ ಪತ್ರ
ಗಳ ಮೂಲಕ ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ ವಿಚಾ
ರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು.

ಸತೀಮಣಿಯಿಂದ ಪತಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸಾತ್ಯ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ.
ಆತನು ಇವಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಇವಳಿಗೆ ಅವನಲ್ಲಿ
ಅನುರಾಗವಿರಲಿಲ್ಲ. ಪತಿಯು ಕುರೂಪಿಯೆಂದೂ, ವಿದ್ಯಾವಿಹೀನ
ನೆಂದೂ ಇವಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಹಿಂಯ್ಯಾಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ದಿನೇ
ದಿನೇ ಪ್ರೀತಿಯುಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ದ್ವೇಷವು ಹೆಚ್ಚುತ
ಹೋಯಿತು. ಪತಿಯು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಸತೀಮಣಿ ಸ್ವಲ್ಪವಾ
ದರೂ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಡದೆ ತನ್ನ ಇಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಕಡೆಗೆ ಸತೀಮಣಿಯ ಪತಿಗೆ ಬೇಸರ ಬಂದು ಅವಳನ್ನು
ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಕಡೆಯಸಾರಿ
ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ನೋಡೋಣವೆಂದು, "ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾನು ಹೇಳಿ
ದಂತೆ ಕೇಳಬೇಕು, ಇಲ್ಲದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕ್ರೂರವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು
ವಿಧಿಸುವೆನು", ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಆ ದಿನವೇ ಸುಶೀಲೆ
ಯಿಂದ ಇವಳಿಗೆ ಕಾಗದ ಬಂದಿತು. ಸತೀಮಣಿಯ ಸಂಸಾರವು
ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ತಾನು ಕೇಳುವುದಾಗಿಯೂ,
ಹಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದು ಬಹಳ ಅಪಮಾನಕರವೆಂದೂ, ಸಂಸಾರ
ವನ್ನು ಕ್ರಮಪಡಿಸುವುದೂ ಕ್ಷೀಣದಿಶೆಗೆ ತರುವುದೂ ಸ್ತ್ರೀಯರ
ಕೈಯಲ್ಲಿರುವುದೆಂದೂ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪತಿಯ ಆದರಣೆಯಿಲ್ಲದೇ
ಕಡೆಯವರೆಗೂ ಇರತಕ್ಕುದೆಂದೂ, ಆತನನ್ನು ಪರದೇವತೆಯನ್ನಾಗಿ
ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದೂ, ಸೀತೆ, ಸಾವಿತ್ರಿ ಮೊದಲಾದ ಆರ್ಯಮಹಿಳೆ
ಯರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸದಾ ಪಠಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಬರೆದಿದ್ದಳು.

ಈ ಕಾಗದವನ್ನು ಓದುತ್ತಿರುವಾಗ ಸತೀಮಣಿಗೆ ಕಣ್ಣುಗ
ಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿ ಕಾಣದಂತಾದವು. ತಾನು ಅಂದಿನವರೆಗೂ

ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಡದೆ ಮನ್ನಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಪತಿಯ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂದೂ ಕೇವಲ ನಮ್ರಭಾವದಿಂದ ಪತಿಯ ಮುಂದೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ನಿಂತು ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಆತನಿಗೆ ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಆತನು ಇವಳ ಮಾತಿಗೆ ಬದಲನ್ನೇನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅಂದಿನಿಂದ ಸತೀಮಣಿಯ ಸಂಸಾರದ ರೀತಿಯೇ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಪತಿ ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಸತೀಮಣಿಯು ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಮೀರಳು. ಗಂಡನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಆಗದ ವಳಿಗೆ ಈಗ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವುದೆಂದರೆ ಅತಿ ಪ್ರಯಾಸವಾಗಿ ದ್ದಿತು. ಒಬ್ಬರ ಮಾತನ್ನೊಬ್ಬರು ತೆಗೆಯರು.

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಸತೀಮಣಿಯ ಸಂಸಾರವು ಉಚ್ಛ್ರಾಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೈದ್ದಿತು. ಪತಿಗೆ ವರಪ್ರಸಾದದಂತೆ ಬಂದ ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ, ಪತಿಗೆ ಇದ್ದ ಐಶ್ವರ್ಯದಿಂದಲೂ ಇವರ ಸಂಸಾರವು ಸುಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತೇಲಿತು. ಅಗಲಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಸುಶೀಲೆ ಕೂಡಿಸಿದಂತಾಯಿತು.

ಸುಮಿತ್ರೆಯ ಸಂಸಾರದ ರೀತಿಯೇ ಬೇರೊಂದು ವಿಧ. ಕಾರಣಗಳಿಲ್ಲದೆಯೇ ಸತಿಪತಿಗಳಿಬ್ಬರಿಗೂ ಕಲಹವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಪತಿಗೆ ಪತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪ್ರೀತಿಯಿದ್ದಿತು; ಆದರೆ ಅದೇ ಪ್ರೀತಿ ಪತಿಗೆ ಸತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಸುಮಿತ್ರೆಯು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯವತಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಆದುದರಿಂದಲೇ ಪತಿಗೂ ಪತಿಗೂ ಹಿತವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸುಮಿತ್ರೆಯ ಪತಿ ಲಂಪಟನಾಗಿದ್ದನು. ಯಾವ ವೇಶ್ಯಾಂಗನೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಇವನೇ! ವ್ಯಭಿಚಾರವು ಹೆಚ್ಚಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಇವನ ತೇಜಸ್ಸು ಕುಂದುತ ಹೋಯಿತು. ಸುಮಿತ್ರೆಯು ಪತಿಯ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿಕೊಂಡರೂ ತನ್ನ ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ಅವನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ಸುಮಿತ್ರೆಯ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಕ್ರಮಪಡಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಿತು. ಆಕೆಯ ಪತಿಗೆ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಇವನು ಆಡಿದುದೇ ಆಟವಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಇದು ಬಹಳ ದಿವಸ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಇವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸದಲ್ಲಿಯೇ ಅನೇಕ ರೋಗಗಳು ಸಂಭವಿಸಿ ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪರಲೋಕ ಗತನಾದನು.

ಎಂದಿಗೂ ಸುಖವೆಂಬುದನ್ನು ಕಾಣದೆ ಪತಿಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ದಿನವಾದರೂ ಬಾಯಿತುಂಬಾ ಸರಸೋಕ್ತಿಯನ್ನಾಡದೆ ಮುಖವನ್ನಾಡರೂ ನೋಡಿಕೊಂಡಿರೋಣವೆಂದರೆ ಅದೂ ಇಲ್ಲದಂತಾದ ಸುಮಿತ್ರೆಯ ಅದೃಷ್ಟವೆಂತಹುದೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು! ಅವಳ ಸಂಕಟವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಿರೆಂದು ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಇನ್ನಾರೂ ಹೇಳಬೇಕು! ಇಹಲೋಕದ ಸುಖಗಳನ್ನು ಆ ರಮಣಿ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ಕಾಣಬೇಕು!

ಹೀಗೆ ಏಕಾಕಿನಿಯಾದ ಆ ಸುಮಿತ್ರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೂ ಳಗಾದಳು. ತನ್ನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಕುರಿತು ಸುಶೀಲೆಗೆ ಕಾಗದವನ್ನು ಬರೆದಳು. ಈ ಕಾಗದವನ್ನು ಸುಶೀಲೆ ನೋಡಿಕೊಂಡಕೂಡಲೇ ಆ ಕುಲೋದ್ಧಾರಿಣಿಯ ಹೃದಯವೆರಡಾಯಿತು. ಮಿಂಚಿಹೋದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಯತ್ನ ನಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ತಂದೆಯ ಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಬೇಕೆಂದೂ, ಸಜ್ಜರಿತಾದಿಗಳನ್ನು ಓದಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದೂ, ಸುಶೀಲೆ ಆರ್ಯಸನಾತನಧರ್ಮವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಉತ್ತರವನ್ನು ಬರೆದಳು. ಕುಲಕಾಂತೆಯರಿಗೆ ಕುಟಿಲಾ ಲೋಚನೆಯುಂಟಾಗದು!

ಸುಮಿತ್ರೆಯ ಪತಿಯು ದೈವಾಧೀನವಾದುದು ಆಕೆಯ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳಿಗೂ ತಿಳಿಯಿತು. ಈ ಸಂಗತಿಯು ತಿಳಿದಕೂಡಲೆ ಆಕೆಯ ತಂದೆ ತಡಮಾಡದೆ ಹೊರಟು ಮಗಳ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಸುಶೀಲೆಯ

ಕಾಗದವೂ ತಂದೆಯ ಸಮಾಗಮವೂ ಒಂದೇ ದಿವಸವಾಯಿತು. ಸುಶೀಲೆಯ ಕಾಗದವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸುಮಿತ್ರೆಯು ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಎರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ತೌರುಮನೆಗೆ ಬಂದಳು.

ಸುಶೀಲೆಯ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೊಂದು ಕೊರತೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸತಿಪತಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದರು. ತಾನು ಸುಖಪಡುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನೂ, ತನ್ನ ಭರ್ತಾರನನ್ನು ಸುಖಗೊಳಿಸುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನೂ ಸುಶೀಲೆ ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದಳು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಇವರ ಸಂಸಾರವು ದಿನೇದಿನೇ ಮೇಲ್ಮೈಯನ್ನು ಹೊಂದಿತು.

ಸುಶೀಲೆಯ ಪತಿ ಕುರೂಪಿಯಾದರೂ ಅವಳು ಅದನ್ನು ಅಕ್ಷಣವಿಡಲಿಲ್ಲ. ಪತಿಯೇ ಪರದೈವವೆಂದೂ ಅವನಲ್ಲಿರುವ ಗುಣವೇ ಮುಖ್ಯವೆಂದೂ ಆ ಸಾಧ್ವಿಯು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದಳು. ಪತಿಯ ಇದಿರಿಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಡಾ ಅವಳು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸುಶೀಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಗುಣಗಳಿಂದಲೇ ಅವಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಶ್ಲಾಘಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸುಶೀಲೆ ಗಂಡನನ್ನು ದರಿದ್ರನೆಂದು ಒಂದು ದಿನವಾದರೂ ಜರಂದವಳಲ್ಲ. ಆ ರಮಣಿ-ಆ ಕುಲೋದ್ಧಾರಿಣಿ-ಪತಿಗೆ ಬೇಡವಾದುದನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದ್ದುದರಲ್ಲಿಯೇ ಪತಿಯ ಸಂಗಡ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೆಂದೂ, ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಹೀನವೃತ್ತಿಗಳೆಂದೂ, ಅಲ್ಲದೆ ಆದರಿಂದ ಅನೇಕ ಕೇಡುಗಳು ಉಂಟಾಗುವವೆಂದೂ ತಿಳಿದಿದ್ದಳು. ಹೀಗೆ ಸತಿಪತಿಗಳಿಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳಿದ್ದುದರಿಂದಲೇ ಅವರ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಈ ಲೋಕವೇ ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿದ್ದಿತು.

ಎಲೌ ನಾರೀಮಣಿಗಳಿರಾ- ಈ ಚಿಕ್ಕ ಕಥೆಯನ್ನು ಓದಿದ ಮೇಲಾದರೂ ನಿಮಗೆ ಸುಶೀಲೆಯಂತಿರಬೇಕೆಂದು ಎನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಅವಳಲ್ಲಿದ್ದ ಗುಣಗಳನ್ನೂ ಅವಳ ಸಂಸಾರದ ರೀತಿಯನ್ನೂ

ಓದಿದುದರಿಂದಲೇ ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಂತೋಷವಾಗಲಿಲ್ಲವೆ? ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ನೀವು ಕಣ್ಣಾರ ನೋಡಿದ್ದರಿನ್ನೆಷ್ಟು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಲಿದ್ದೀರಿ! ನಿಮ್ಮ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಸುಶೀಲೆಯ ಸಂಸಾರದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಜನ ನೋಡಿ ಆನಂದಪಡುವುದಿಲ್ಲ! ಆದುದರಿಂದ ಸುಶೀಲೆಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಿರಿ.

ಎಲೌ ಸ್ತ್ರೀರತ್ನಗಳಿರಾ- ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ದುರ್ಗುಣಗಳೇನಾದರೂ ನೆಲೆಸಿದ್ದರೆ ಈಗಲಾದರೂ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿರಿ. ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವವರೆಲ್ಲಾ ಗಯಾ ವಾಳಿತನವನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲ; ಪಾಠಶಾಲೆಯನ್ನಿಟ್ಟವರೂ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಎಂದಿಗೂ ಅದನ್ನು ಇಡಲಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯೆಯಿಂದಂಟಾಗುವ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು ಎಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ನೀವೇ ಬಲ್ಲೀರಿ. ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೀವೇ ಓದಿರಿ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮೂರು ಜನಗಳ ಸಂಸಾರದಿಂದ ಮೂರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸತೀಮಣಿಯ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿಂದಂತೆ ಸತಿಪತಿಗಳಿಬ್ಬರಿಗೂ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ವಿದ್ಯೆಯು ಇದ್ದರೆ ಒಬ್ಬರು ಕ್ರಮತಪ್ಪಿದಾಗ ಅವರನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಸರಿಪಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಮೇಲ್ಮೈಯು ಉಂಟಾಗುವದು. ಒಂದುವೇಳೆ ಹೊರಗಿನವರು ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ ಇಂತಹ ದಂಪತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಅವರೇನೆಂದು ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡದೆ ಅವರ ಹಿತೋಕ್ತಿಯು ತಮ್ಮ ಶ್ರೇಯೋಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿಯೇ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವರು. ವಿದ್ಯಾವಿಹೀನರಿಗಿಂತ ಇವರ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಸುಮಿತ್ರೆಯ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿಂದಂತೆ ಸತಿಪತಿಗಳಿಬ್ಬರಿಗೂ ವಿದ್ಯೆಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಆಗಾಗ ನಿಷ್ಕಾರಣ ಕಲಹಗಳುಂಟಾಗುವವು. ಅಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ವಿದ್ಯೆ ಇರುವವರ ಸಂಸಾರಗಳಿಗಿಂತ

ಹೆಚ್ಚು ಅನರ್ಥಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದುಬಗೆಯ ಕೆಡಕೇ ಇರುವದೆಂದು ಊಹಿಸಬೇಕು.

ಸುಶೀಲೆಯ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿದಂತೆ ಸತಿಪತಿಗಳಿಬ್ಬರಿಗೂ ಪೂರ್ಣ ವಿದ್ಯೆ ಇದ್ದರೆ ಅಂತಹರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣಸುಖವೂ ಮೇಲ್ಮೈಯೂ ತಪ್ಪದಿರುವದು. ಸುಗುಣಗಳೆಂಬುವು ತಾವಾಗಿಯೇ ಇವರಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರುವವು. ಇಂತಹ ದಂಪತಿಗಳು ಭೂತಲಸ್ವರ್ಗಸುಖ ವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವರು.

ಎಲಾ ಕನ್ಯಾಮಣಿಗಳಿರಾ-ನನ್ನ ಮಾತೊಂದನ್ನು ಲಾಲಿಸಿ. ನೀವು ವಿದ್ಯೆಯೂ ಗುಣವೂ ಇರುವ ಪುರುಷನನ್ನು ಕೈ ಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಮೇಲಣ ಹೊಳವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಕಂಡಾಗಲೀ ಧನವನ್ನೇ ನೋಡಿಯಾಗಲೀ ಎಂದಿಗೂ ಆಸೆಪಡ ಬೇಡಿ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸುಗುಣಗಳೇ ಮುಖ್ಯವು. ನಾವುಗಳು ಸತ್ತಮೇಲೆ ಜನರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಗುಣಗಳಿಗಾಗಿ ನೆನೆನೆನಿದು ಅಳುವರಲ್ಲದೆ ನಾವು ಜಿಟ್ಟುಹೋದ ಧನಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದಿಗೂ ಅಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಒಬ್ಬ ಕವಿಯು ಹೀಗೆಂದು ಪದ್ಯರೂಪವಾಗಿ ಬರೆದಿರುವನು:-

ಕಂ|| ಗುಣವಂತನಾಗಿಬಾಳ್ವುದು | ಹಣವಳಿದೊಡೆ ಗುಣವ ನಳಿಯಲಾಗದು ಪುರುಷಂ||
 ಗುಣವೊಂದಕಳುವರಲ್ಲದೆ | ಹಣಕಳುವರೆ ಕಳಿದಬಳಿಕ ಚೂಡಾರತ್ನಾ ||೧||
 ಗುಣಹಾನಿಯಿಂದಧೋಗತಿ | ಗುಣವಿಂ ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗ ಸುಖಮಕ್ಕುಮೆನಲ್||
 ಗುಣಹೀನರಸಿರಿಯಿಂದಂ | ಗುಣಿಗಳ ಬಡತನಮೆ ನಾಡಿಯುಂತೀಸಲ್ತಿ ||೨||

~*~*~*~*~

ಈ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪುಸ್ತಕಗಳು.

ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಬೋಧಕವಾಗಿರುವ

ಸುಶೀಲಾ

ದ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣ ಕ್ರಯ ೧|| ಆಣೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಮುಖ್ಯತತ್ವಗಳನ್ನೂ ಸ್ತ್ರೀವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಿಂದಾಗುವ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನೂ ಸೂಚಿಸಿರುವುದು ಲ್ಲದೆ ಧನ, ರೂಪ-ಇವುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ವಿದ್ಯೆ, ಗುಣ-ಇವುಗಳನ್ನು ಪುರುಷರನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂಬುದನ್ನು ತಕ್ಕ ಪಾತ್ರ ಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿದೆ.

ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು. —(೧) “ಇದು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗಬೋಧಕವಾಗಿರುವುದು.” —(ಸೋಸಲೆ ಅಯ್ಯಾ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಅರಮನೆ ವಿದ್ವಾಂಸರು) ; (೨) “ಸುಲಭ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಬಾಲಿಕೆಯರು ಓದಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ ; ಅವರಿಗೆ ರಮ್ಯವಾಗಿಯೂ ಉಪದೇಶ ಪರವಾಗಿಯೂ ಇರುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.” —ಆರ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ ; (೩) “ಜನ್ಮಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಿ ಚೈತನ್ಯವ ವಾಚಕರಿಗೆ ತಕ್ಕದಾಗಿದೆ.” —ಜಿ. ಬಿ. ಹೆಬ್ಬಾಕರ್ ; (೪) “ಆದ್ಯಂತವೂ ಸದಾಚಾರಗಳನ್ನೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತೋರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳಂತೆಯೇ ಬಾಲಿಕೆಯರು ವರ್ತಿಸಲು ಬಹಳ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವದೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.” —ಎ.ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಮ್ಮ.

ರಸವತ್ತಾಗಿ ಯೂ ಮನೋರಂಜಕವಾಗಿಯೂ ಇರುವ

೧. ಬಾಲಮನೋರಮಾ

ಇದನ್ನು ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಮುಗಿಸುವವರೆಗೂ ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ರಯ ೨ ಆಣೆ.

ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು:—(೧) “ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಕಾದಂಬರಿ” — (ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಪತ್ರಿಕೆ); (೨) “ಭಾಷಾಸರಣಿಯು ಸರಸವಾಗಿದೆ; ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಾವೃತ್ತಿ ಇದನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಓದತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.” — ಧಾರವಾಡ ವೃತ್ತ.

—:0:—

೨ ಸುವರ್ಣ ಸುಂದರಿ

ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ಜೋಧಿಸುವುದು.

ದ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣ-ಕ್ರಯ ೨ ಆಣೆ.

ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು:—(೧) “ನಮ್ಮದೇಶದ ಬಾಲಕ ಬಾಲಿಕೆಯರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಓದುವುದಕ್ಕಾಗತಕ್ಕ.” — (ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಪತ್ರಿಕೆ); (೨) “ಬಹು ಸರಸವಾಗಿಯೂ, ರಸವತ್ತಾಗಿ ಯೂ, ನೀತಿಬೋಧಕವಾಗಿಯೂ ಬರೆದಿರುವ ಸುವರ್ಣ ಸುಂದರಿ.” — (ಮೈಸೂರು ಸ್ವಾರಸ್ಯ).

—:0:—

೩ ಚಿನ್ನದ ಸೇಬು

ಹೊಸ ಮುದ್ರಣ. ಕ್ರಯ ೨ ಆಣೆ.

ಇಂಪಾದ ಶೈಲಿ, ಸುಲಭವಾದ ಭಾಷೆ, ಅಂದವಾದ ಅಚ್ಚು - ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಈ ಪುಸ್ತಕವು ೪ ಮತ್ತು ೫ ನೆಯ ತರಗತಿಗಳ ಬಾಲಕ ಬಾಲಿಕೆಯರು ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಲೋಅರ್ ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ

ಅತ್ಯಂತೋಪಯುಕ್ತವಾದ

ಶಾರೀರ ಶಾಸ್ತ್ರಸಾರ

ಕ್ರಯ ೬ ಆಣೆ

ಅಂಚೆವೆಚ್ಚ ಬೇರೆ

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಪ್ರಕರಣಗಳಿರುವುವು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿಯೂ ವಿಷಯ ಗ್ರಹಣೆಗೆ ಅನುಕೂಲಿಸುವಂತೆ ಅನೇಕ ಚಿತ್ರಗಳಿವೆ. ಪುಸ್ತಕದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬಂದರಡಾವೃತ್ತಿ ಓದುವುದರಿಂದ ಲೋಅರ್ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ಆರೋಗ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆಲ್ಲ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಬರದು, ಸುಲಭವಾಗಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗಬಹುದು.

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಓದಿ ನೋಡಿ.—(೧) ಡಾಕ್ಟರ್ ಎಂ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್, ಎಂ. ಎ., ಎಂ. ಡಿ.—“ಶಾರೀರಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಬಂಧವಾದ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬಲು ಜನನಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ.” (೨) ಮದ್ರಾಸು ಮೈಲ್—“ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಅವಯವಗಳ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಅವು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಬಹು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.” (೩) ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಪತ್ರಿಕೆ—“ಇದು ಲೋಅರ್ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಓದುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವಾದುದೆಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳುವೆವು.” (೪) ಡೈಲಿ ಪ್ರೋಸ್ಟ್—“ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಭ್ರಾತರ ಇಲಾಖೆಯವರಿಗೆಲ್ಲ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತಿಳಿಸಾರಸು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.”

(೫) ರಾವ್ ಬಹದೂರ್ ಆರ್. ನರಸಿಹ್ಮಾಚಾರ್, ಎಂ. ಎ.-“ಪುಸ್ತಕವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ತಿಳಿಯದ ಇತರರಿಗೂ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದೇನೆ.” (೬) ಸ್ವದೇಶಾಭಿಮಾನಿ-“ಸಾಮಾನ್ಯವಾಚಕರಿಗೂ ಈ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ಜ್ಞಾನಲಾಭವಾಗದೆ ಇರದು. ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.” (೭) ಬೋಧಿನೀ-“ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು.” (೮) ಹಿಂದು-“ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಪುಸ್ತಕ.” (೯) ವೈದ್ಯಸಿಂಧು-“ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿಡಬೇಕು.” (೧೦) ವಿಜ್ಞಾನ-“ಭಾಷೆಯು ಲಲಿತವಾಗಿಯೂ, ವಿಷಯಬೋಧಿಯು ಸುಲಭವಾಗಿ ಆವಗಾಹನೆಗೆ ಬರುವುದಾಗಿಯೂ ಇರುವುವು... ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಕನ್ನಡ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಶಾರೀರಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವುದು.” (೧೧) ಮೈಸೂರು ಸ್ಟಾರ್-“ಇದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸ್ವದೇಶೀಯ ವೈದ್ಯರುಗಳೂ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕುಟುಂಬಿಯೂ ಓದಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಆರು ಆಣೆ ಬೆಲೆ ಇಟ್ಟಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ.”

ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ ಅವೆನ್ಯೂರೋಡಿನಲ್ಲಿರುವ (೧) ಕೆಲೆಬ್ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್, (೨) ಎಂ. ಎಸ್. ರಾವ್ ಅಂಡ್ ಕೋ, (೩) ಸಿಟಿ ಬುಕ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟರ್ಸ್, ಚೆಕ್ಕಪೇಟೆಯಲ್ಲಿರುವ (೪) ಹೆಚ್. ಎನ್. ರಾವ್ ಬ್ರದರ್ಸ್, (೫) ವಿದ್ಯಾಸಾಗರ ಬುಕ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟರ್ಸ್; ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆಯಲ್ಲಿರುವ (೬) ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಅಂಡ್ ಕೋ-ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಮೂಲ್ ಪೇಟೆ ೫೮ ನೆ ನಂಬರು ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಲ್ಲಿಯೂ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ಪೀತಾರಾಮ

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ವೃಂದಂ
ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರ
ಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ 817 ರಂಗ ಸಂಖ್ಯೆ 0144
ತಾರೀಖು.....
ಬೆಲೆ.....

ಎಮ್. ಎನ್. ಕೊಮತೆ,
ಕೆನರಾ ಹ್ಯಾಂಡ್ಲರ್, ಮಂಗಳೂರು.

1924

ಮಂಗಳೂರು
ಸದಾನಂದ ಕೊ-ಒಪರೇಟಿವ್ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್, ಲಿಮಿಟೆಡ್ ನಲ್ಲಿ
ಮುದ್ರಿತವಾಗಿ
ಬಾಲಸಾಹಿತ್ಯಮಂಡಲ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಕೊಡಿಯಾಲಬೈಲ್
ಇವರಿಂದ ಪ್ರಕಟನಾಯಿತು.

All Rights Reserved by the Publishers.

ಬೆಲೆ: 6 ಆಣೆ.

ದಿನಾಂಕ ಸೂಚಿ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು

ಪಂಪಮಹಾಕವಿ ರಸ್ತೆ, ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-೧೮

ಸರಸ್ವತಿ ಭಂಡಾರ

ವಿ. ಸಂ: ೧೫ ದಿನಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಯಾರು ಪುಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗದು.

ಹಿಂದಿರುಗಿಸುವ ದಿನ

ಹಿಂದಿರುಗಿಸುವ ದಿನ

ಪುಸ್ತಕಸೂಚಿ

ವ. ಸಂ: ೦, 33, 3 SWA S

ಕ್ರ. ಸಂ: 7350. N 19

ಲೇಖಕ: ಸ್ವಾಮಿಣಿ (ಎಲ್).

ಕಾಲ.

ವ. ಸಂ: ೦, 33, 3 SWA S

ಕ್ರ. ಸಂ: 7350. N 19

ಕ. ಸಾ. ಪ.
ಗ್ರಂಥ ಭಂಡಾರ

